

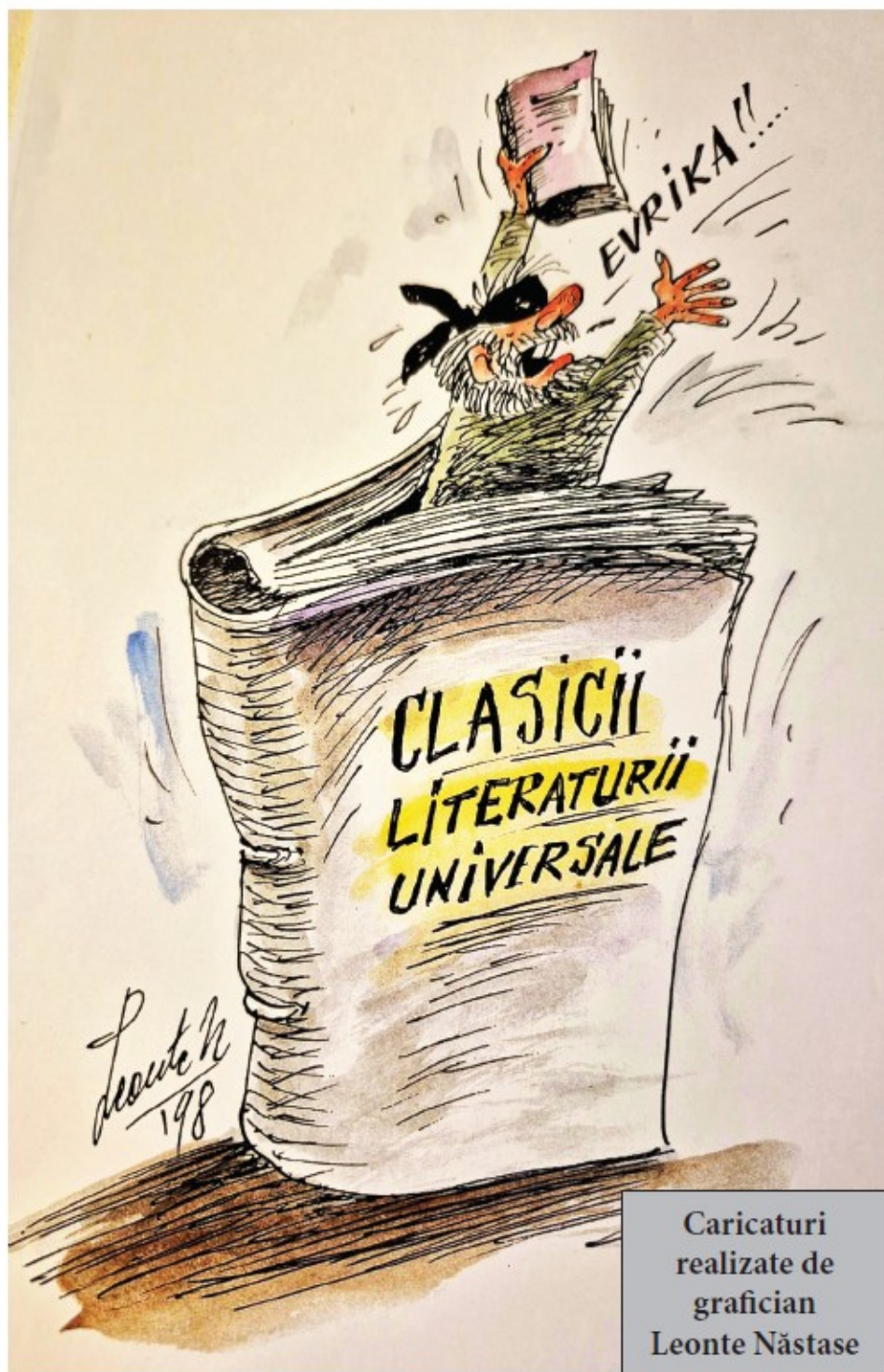

Revistă independentă a epigramei românești de pretutindeni

Director: Viorel MARTIN

Redactor-șef: Florin ROTARU

Caricaturi
realizate de
grafician
Leonte Năstase

Poșta redacției de Viorel Martin

Bine v-am găsit, dragi cititori!

Mă bucur dacă sunteți sănătoși,
bucuroși, cu poftă de viață și de
epigramă. Eu și colegii mei, cei mai

talentați epigramaști români, am
venit să vă descrețim frunțile și să vă
punem un nou zâmbet pe buze.

Temele concursurilor pentru „Lumea
epigramei” nr. 35 sunt:

- 1) Îți mai aduci aminte, Doamnă?;
- 2) Cap ai. Minte ce-ți mai trebuie?!;
- 3) În valurile mării.

CIOACE LA SATIRICON

Visul de aur...

Ne-om descurca ușor, ca-n rai,
De-l vom alege președinte!
Și case vom avea și-un trai
Pe care o să-l ținem... minte!

Dan BĂGĂREAN

Paradox

Azi nevestele tratate
Cu respect, în mod ironic,
Sunt cu buzele umflate
De acid hialuronic.

Grigore COTUL

Alegeri 2024

Scorul primului scrutin
M-a lăsat cu mintea dușă
C-o să-nvăț ca un cretin
Nu la mate, ci la rusă!

Ștefan CIOCIANU

Din campania electorală

Credem tot ce ei ne spun
Prin orașe, pe la sat:
Va vota iar un "ne-bun"
Cetățeanul... bulversat!

Eugen COȚA

Destin

Eu nu-s născut milionar,
Sunt simplu om, da-s harnic;
Acesta-i unicul coșmar:
Muncesc din greu... zadarnic!

Gheorghe CIREAP

Un ginere de nădejde

Băieții-mi zic că-s un erou:
Când soacra s-a tăiat la gât,
Am și sărit numaidecât
S-o strâng pe rană c-un garou!

Liviu CRIȘAN

Îndemn strategic

Start la vot! - ca să stopați
Răul ce vi s-a făcut!
Căci veți fi și îndrumați,
Cu... idei „de împrumut”.

Cornelia INOAN COCIȘ

Unei studente la geologie

E deșteaptă și haioasă,
Să învețe are darul;
Cum de practică-i atrasă,
Ea începe cu... trotuarul!

Vasile B. GĂDĂLIN

Nedumerire

Mă acuză șefa mea
Că eu capul i l-aș vrea;
Cred că a exagerat,
Nu-mi doresc un cap pătrat.

Adela COTUL

Soluție

Nu te trata de boli cu amatori,
Zăcând acasă-n pat, cu ochii triști:
Te du-n spital, că altceva-i să mori
De mâna unor profesioniști.

Petru-Ioan GÂRDA

Împărțirea-i relativă

De ești prieten cu vecinul,
Împarți cu el necazul, vinul;
De ești prieten cu vecina,
Gentil, îi lași ei toată vina!

Ștefan GHIOC

Tradiții de sărbători

Românii, un popor latin,
Mâncau sarmale **și** beau vin,
Da-n Anul Nou, de astă dată,
Vor **ține** post cu apă plată!

Gavril NECIU

Trădare cabalină

Întruniți la herghelie,
Unde iepe sunt, o droaie,
Una i-a pârât, se știe,
C-au făcut-o... prea de oaie!

Gențiana GROZA

Pas (cu pas) îndoielnic

Pentru-a țării trebuință,
Toți ne-am îndreptat spre urnă
Ziua, plini de conștiință,
Și-am votat ca pe nocturnă!

Radu PĂCURAR

La autopsie

Zeci de oase i-am găsit,
Dar coloana a lipsit;
Hai să nu mă mir în van,
O fi politician.

Rodica JEICAN

Bilanț

Am chefuit în viața asta
Tot timpul, într-o veselie,
O vară-a fost mai nașparlie,
C-am fost la mare cu nevasta.

Horea PRODAN

Dilemă electorală

S-ar părea că a vota
E egal cu a opta,
Dar cu cine să votezi
Când nu poți nici să optezi?!

Zeno MILLEA

Necazul drumarilor

Nu-s bani și munca e sistată,
Iar plângeri vin cu carul,
Hai, carosabilul se găta,
Când faceți (și) trotuarul?

Vladimir SĂRĂȚILĂ

Confidență

Accept că am păcătit
Deși țin mult la conduită,
Dar numai pentru c-am dorit
S-o fac pe una... fericită!

Gavril MOISA

Tragere la sorți C.M. fotbal

O țără de noroc s-avem,
De toate, bio, am mâncat:
Legume, fructe, ceapă, gem,
Dar sigur, sigur și rahat.

Mihai TEOGNOSTE

Grupaj realizat de
Grigore Cotul și Petru-Ioan Gârda

LAUDĂ EPIGRAMEI

Scriu aceste rânduri pentru paginile revistei Epigrama cu sentimentul unei frățești complicități literare. Nu am scris epigrame, dar m-am numărat, în anul 1990, la inițiativa neobositului Valentin Silvestru, printre fondatorii Asociației Umoriștilor din România care îi așeza la loc de cinste pe epigramaști. În anii '80 am colaborat la revista Urzica, sub oblăduirea lui Tudor Popescu, și acolo am avut prilejul să-l cunosc pe Al. Clenciu, care nu era numai epigramist, ci și grafician.

Nu cred în clasificările genurilor

și speciilor literare ce trimit epigrama într-un registru minor. Ca și poezia lirică, sub acoperământul căreia epigrama s-ar putea include, această specie literară are o tradiție care merge hăt-departe, până în antichitate. Cum să fie minoră epigrama, când ea s-a dezvoltat în Epoca luminilor, în timpul izbânzii raționalismului, arătând că, alături de talent, una dintre însușirile *sine qua non* ale creatorilor de epigrame trebuie să fie inteligența. Cum altfel s-ar putea explica așezarea lui Voltaire printre autorii legendari de epigrame?

Ceea ce distinge epigrama între formele de expresie literară este caracterul ei predominant etic. Îndeobște noi spunem că în artă nu trebuie să existe concluzii, concluziile omoară arta. În epigramă nu e chiar așa. Într-un fel, ultimul vers al epigramei (de obicei cel de-al patrulea) e o concluzie, adesea neașteptată, săltărească și mușcătoare pentru cel concluzionat. Epigrama nu se mulțumește doar să demaște, ea are și o menire moralizatoare. Cât de bine i se potrivește dictonul rostit pe latinește în secolul fabuliștilor francezi: *Castigat ridendo mores!*

Cum să nu fie reverențioasă Uniunea Scriitorilor cu epigrama, când primul ei președinte, pe vremea când se numea Societatea Scriitorilor Români, a fost chiar Cincinat Pavelescu, unul dintre cei mai mari epigramiști de la noi?

Epigrama a constituit, așternută pe hârtie sau rostită în văzduh, o rezistență îndărătnică împotriva regimului comunist. Primul nume cu sufletul rebel, cârlionțat, care îmi vine în minte este cel al lui Al. O. (Păstorel) Teodoreanu. Epigramele lui exprimă disprețul fără rest față de tot ce este nătâng, cabotin, față de autoritățile excesive de orice fel, de la cele politicianiste până la cele de ocupație.

Pe vremuri oamenii se duelau cu spade și pistoale. Duelurile se termi-

nau tragic, ca în cazul lui Pușkin, sau inofensiv, ca în cazul lui Proust. Mai aproape de noi, bărbații se duelau în epigrame. La fel de necruțătoare și tăioase ca oțelul sabiei sau al glonțului. Iată și un exemplu: Armand Călinescu șarjează spre Nicolae Iorga: „Cine-i înalt ca un proțap/Și-are barba ca de țap/A scris carte sub trei regi/Și-are toți copiii blegi”. Nicolae Iorga îi răspunde lui Armand Călinescu: „De-aș ști cine m-a epigramat/ I-aș scoate și ochiul celălalt”. *Sine ira et studio.*

Și ca să vedeți că, elogiind epigrama, o fac cu sinceritate, iată și dovada. Uniunea Armenilor organizează anual un concurs de epigrame la Botoșani, la care vă invit să participați. Fiind membru al Juriului, mi-am dovedit devotamentul față de Muza inspirației, premiind epigrame al căror protagonist eram chiar eu!

Felicit colectivul de redacție și pe colaboratorii revistei. Prin truda lor, epigrama își merite numele: pe deasupra scriere, pe dinăuntru înțelepciune și talent. Îi încredințez pe toți de prețuirea și simpatia colegială a Uniunii Scriitorilor din România!

VARUJAN VOSGANIAN,
Președinte interimar al Uniunii
Scriitorilor din România

(articol apărut în revista
EPIGRAMA, nr. 108)

DIN ISTORIA EPIGRAMEI ROMÂNEȘTI

Într-o conferință ținută în anul 1928 și publicată mai apoi în gazeta *Viața Literară* nr.78 din același an, marele epigramist și poet Cincinat Pavelescu afirma cu umor că “epigrama e ca un copil: se face mult mai ușor decât se poate explica, în detaliu, cum s-a făcut”. O epigramă e un joc în care inteligența arde la o temperatură înaltă și este cu atât mai izbutită cu cât îmbracă o formă mai concisă și mai elegantă.

Un sunet, o stea, o floare frumos puse pe aripa primelor trei versuri, înnobilează efectul din al patrulea și fac răsturnarea sensului mai dulce. Aparent umorul se confundă cu spiritul, râsul, hazul, ironia și de multe ori cu derivatele lor satira sau chiar pamfletul sau caricatura, spune N. Crevedia în volumul “Antologia epigramei romanesti” scos la Editura EMINESCU în 1975. Sfera de inspirație a epigrmei e foarte largă, ea nu vizează numai indivizii cu viciile, patimile sau scăderile lor ci și profesii întregi ca avocatura, medicina, pe scriitori, pe politicieni și alte colectivități.

Primele forme ale epigramei se întâlnesc în literatura greacă. Majoritatea epigramelor grecești sunt însă mai degrabă ceea ce numim noi astăzi sentințe moralizatoare în formă de catren. În epoca alecsandrină însă, epigrama capătă sensul ei modern, cei

mai de seamă autori ai acestei epoci sunt Callimach și Apolonius. Preluat de la greci, genul a fost desăvârșit în vremea Romei antice de epigramiști ca Martial, Catul sau Calvius, ca să-i enumerăm doar pe cei mai cunoscuți astăzi.

În epoca modernă epigrama își pierde caracterul pe care-l avea la greci, păstrând un caracter exclusiv satiric, malițios. Francezii, cu spiritul lor limpede și rafinat au o contribuție importantă la dezvoltarea genului începând din secolul XVI cu Clement Marrot și continuând cu Racine, Corneille, J.J.Rousseau, Voltaire și o continuă și astăzi cu mare artă și vervă subtilă. În literatura germană au cultivat epigrama, printre alții, Lessing dar și cei doi mari titani ai liricii germane, Goethe și Schiller.

La noi genul are rădăcini adânci în folclorul rumanesc. Ce altceva

decât precursoare ale epigramei pot fi considerate strigăturile pline de duh ca aceasta:

Bine-i stă mândrei gătată
Cu basmale de la șatră,
Dar mai bine i-ar șede
Dacă și le-ar face ea!

Tot de origine poporană se pare
că este și celebrul epitaf:

În această groapă
Zace un sicriu,
În sicriu un popă
Și-n popă rachiu.

În literatura cultă Anton Pan poate fi considerat strămoșul epigramei și al epitafului românesc, dar adevărata renaștere a epigramei autohtone începe cu A.C.Cuza dacă e să alegem spre exemplificare următoarea, dedicată unui parvenit, atât de actuală și astăzi:

Te-ai înălțat atât de sus
Iubitul meu amic
Încât să nu te miri că-mi pari
De jos atât de mic.

De asemenea Al. Macedonski mânuiește și el cu spiritul-i coroziv binecunoscut, epigrama. Ilustrăm cu una dintre ele:

Pentru ce roman să fie
Decorată Doamna Stea,
Câte face nu le scrie,
Câte scrie nu-s de ea.

Ne oprim aici în acest număr al revistei noastre, dar vom continua în cele viitoare cu rememorarea epigramelor și epigramaștilor celor mai străluciți exponenți ai genului din literatura română din secolul XX.

Grigore Nelepcu

GHEORGHE BÂLICI**Concurență inegală**

Ne spune-o vorbă înțeleaptă
Că-i greu să ai coloana dreaptă,
Când e pământul ca o minge
Și prostul de pe ea te-mpinge.

Femeia modernă

Cu intelectu-i înainte,
Fiindcă-adună-ntreaga minte,
Pe care, când ocheste patul,
O pierde pentru ea bărbatul.

Modestie

Plăcându-mi vinul cel spumos,
Mă mai slujește băutura...
(Eu dacă m-am născut frumos,
Măcar așa respect măsura).

Unui chirurg vestit

Un pacient atins de boală,
Când totul parcă îl dorea,
Intrând la el cu mâna goală,
Era să plece fără ea!

Istoria Turnului Babel continuă

Când oamenii greșiră în exces,
În limbi mai multe nu s-au înțeles,
Dar cum aceiași oameni se mai schimbă,
Acum nu se-nțeleg în nicio limbă.

Epigrama definită**la concursuri epigramatice**

Cum epigrama românească
De-o vreme a intrat în vrie,
Știu foarte mulți s-o definească,
Dar prea puțini s-o poată scrie.

VASILE TIL BLIDARU**Încurcătură**

Inspectorul cel nou arată
A fi un tip destul de dur,
Că n-are mamă, n-are tată...
Și-atunci de cine să-l injur?

Perseverență

Chiar cei cu rezistența în declin
Și cu vederi din ce în ce mai slabe,
Găsesc un fir de adevăr în vin,
Pe care îl despică-n patru... labe.

Pesimism

Talentul nu mi-l pun sub cheie,
Și totuși la minuni nu sper:
Când mi se-aprinde o scânteie,
Apare-un critic pompier.

Imperiul

Un uriaș, mereu la pândă,
Ce se gândește, când e-nfrânt,
Să-și lingă rana sângerândă
Cu-o nouă limbă de... pământ!

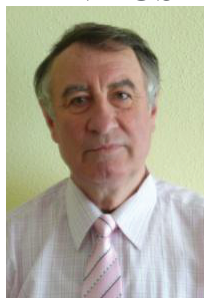
Unei stripteuse

Eu, înaintea tuturor,
Din cei ce te privesc cu jind,
Ti-aș oferi un mărtisor,
Dar unde, naiba, să ți-l prind?!

Iar

Cu sufletul aprins
De ochi strălucitori,
Rămân burlac convins
De nu știu câte ori!

IULIAN BOSTAN

Bunica și pensia

Am ascultat-o pe-o bunică,
Și paradoxul m-a uimit,
Că-și simte pensia mai mică
Acum, de când i s-a... mărit.

De ce tace demnitarul

Văzându-l că de-o vreme tace,
Nu vă mirați zic, dați-i pace;
Motivul e de strategie:
Să nu mai spună vreo prostie.

Unui medic

Că e un medic minunat,
Nici o-ndoială nu încape,
Pe mulți, se zice, i-a salvat,
Dar cine stă să mai dezgroape?

Mariaj

Fătuca noastră bine s-a gândit,
Având doi pretendenți la-nsurătoare,
Ea l-a ales pe-acela înstărit
Și a trăit cu cel ce-a fost... în stare!

Vai de eul meu

În salamuri și-n pateuri,
Fabricanții pun la greu
Felurile lor E-uri,
Să-l omoare pe al meu!

Pe drumul gloriei

Străbătând literatura
Dinainte sau recenta
Mulți îți lasă semnătura
Și puțini își pun... amprenta.

MIHAI BATOG-BUGENIȚĂ

Tabiet

Mănânc pe stradă un covrig,
Tușesc și-s cocoșat de frig.
Acesta-i felul meu trufaș:
Iau prânzul numai în oraș.

La medicul cardiolog

Privind sinusoida care
Sălta zglobie pe ecran,
Mi-a spus cu-o voce oarecare:
- Se-ndreaptă, sigur, într-un an!

Crede și nu cerceta

Dat-a Domnul glas poruncii
Către preasmeriții Săi:
„Omule, iubește-ți pruncii
Ca și cum ar fi ai tăi!”

Unuia care-mi stârnește compasiunea

Când îl văd cu mutra asta,
Zic în sinea mea spășit:
Ori l-a părăsit nevasta,
Ori, mai grav, s-a răzgândit.

La bătrânețe

Ai senzația acută,
Când lui Cronos dai tribut,
Că memoria-i făcută
Să regreți ce n-ai făcut.

Epigrama

E o săgeată ale cărei ținte
Găsesc sălaș în oameni, vrând-nevrând:
Acel ce nu-i vizat o ține minte,
Iar cel vizat... n-o uită prea curând.

NICOLAE BUNDURI

Optimistul

Cuprins de marile nevoi
Și-un trai precar de n-am cuvinte,
Mă-ndrept spre viața de apoi
Că-s optimist... merg înainte.

Soției i-am cerut mână la Mamaia

Când mâna i-o cerui, la mare,
Purtați pe valul de cleștar,
Ea mi-o dădu și ca atare,
I-o am și azi în buzunar.

La Herculane

Sub Hercule bronzat și gol,
Rosti un prichindel hazliu:
- Tăticule, pe nenea-l știu,
A fost cu mama la nămol!

Mamoșul

Un doctor, așteptând sorocul,
Ce nu-și ia meseria-n șagă:
Ne scoate, tacticos, din locul...
În care foarte mulți ne bagă..

Eroarea primară

Pe OM, când Domnul îl crea,
Să facă lumea pământescă,
În loc de cap, putea să-i dea...
Ceva cu care să gândească.

Am mașină super... tare

Eu sunt șofer cum nu-i pe Terra
Și cu mașina de teren,
Noroc a fost cu bariera...
Că altfel mai călcam vr'un tren!

GHEORGHE
CONSTANTINESCU-GEKO**Unei pretențioase**

I-am declarat că țin la ea,
Cuprins de-al dragostei tumult,
Dar mi-a șoptit: „Iubite-aș vrea...
Să ții mai mult!”

Femeia contemporană

Trăiește clipa pe deplin,
În două planuri paralele
Și-ncurcă viața din cămin
Cu drama din telenovele.

Exigență

Am admirat și-admir femeia,
Mă fascinează-un bust frumos;
Pretențios, la vârsta-a treia,
Nu pot să mă cobor mai jos!

Previziuni

Se merge clar spre lichidare
Din “economice” reflexe:
Va fi precis o foame mare,
Că porcii nu mai au complexe!

Eleganța unui Donjuan

O cămașă asortată
Cu cravata și butonii,
Haina-i vine ca turnată
Și-i cad bine pantalonii!

Competiție

Concursul nu a fost ușor,
Intransigent și fără milă,
Dar a ieșit învingător
La diferență de o... pilă!

GEORGE CORBU

Normalitate

Suntem amici de când ne știm –
Nu-i cin' să ne dezbine –
Iar faptul că nu ne vorbim,
Vorbește de la sine...

Unui savant

Cât ar fi de erudit,
E silit ca să admită:
Femininul de la mit
E, orice s-ar spune, mită.

Iohannesiană

Ce tristețe, Draga mea!
De când viața se scumpește
Am ajuns, la o cafea,
Să plătim și noi nemțește!

La medic

La medic mergi ca la oracol...
Ieșind de-acolo poți să speri,
Că nu mai ai nici un obstacol
Spre lumea fără de dureri!

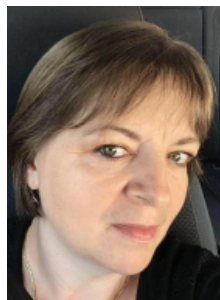
Instantaneu la un banchet

Duduița de aseară
Mă făcea să par stingher
Tot cerându-mi să nu-i cer
Ce și alții-au vrut să-i ceară...

Epigrama

Epigrama, gen etern,
Cu scilpire de sidef,
N-ar ținti în subaltern,
De-ar putea lovi în șef.

ADELA COTUL

Moartea unui vis

Năruind speranțe-alese,
Să o iert, nu cred că pot,
Toate prunele culese,
Soața le-a făcut compot.

Cu soacra la salon

Când își face manichiura,
Cum deloc nu-i tace gura,
Ăsta este adevărul:
Mie-mi vine să-i fac părul.

Prudență pe litoral

Azi marea face valuri line,
E foarte liniștită, dar
Cum încă nu înot prea bine,
M-am agățat de-un salvamar.

Body Building

Și dac-aș vrea să te zidesc,
Ar fi prea mare monumentul,
Că nici în Zidul Chinezesc,
Nu îți încapă tot talentul.

Normalitate

La Urgență-n zi de Paște
Nu sunt cazuri mai defel,
Lâng-o doamnă, care naște,
Soțul meu, mușcat de miel.

Pe litoralul românesc

Privind în jurul meu atent:
Ce gesturi, ce comportament...
Încep a crede că se poate
Ca Darwin să fi-avut dreptate.

GRIGORE COTUL

Să nu aruncăm cu piatra
Poate pare o surpriză,
Dar sunt mulți de la putere
Care știu ce-nseamnă criză...
De la pietrele din fiere.

Preambul

Sfârșitul lumii-i pregătit
Să vină să ne decimeze,
Mai e nevoie de-un tâmpit
Să-l declanșeze.

Asalt în beci

Uniți, cu amicii, pe rupte,
În pivniță-ncepem războiul;
Învingem în câteva lupte...
La urmă, câștigă butoiul.

„Căznicie”

Duc acest cumplit război
Cu soția, doar în doi,
Că, de când s-a măritat,
Mă consider înrolat.

La psihiatrie

Pacientul e bolnav,
Însă-i foarte norocos,
Că, fiind atât de grav,
L-au convins că-i sănătos.

Legalizarea fericirii

Prin actul de căsătorie,
Se pune în legalitate
Și se transformă-n căznicie
Privarea ta de libertate.

GHEORGHE DĂNĂILĂ**Unui medic**

A numărat cum se cuvine,
Puținii bani băgați în plic
Și-ntrebător privi spre mine...
- Dom' doctor, nu mai am nimic!

Idilă modernă

Stăteau vrăjiți la primul rendez-vu,
Îmbrățișați sub cerul plin de stele.
El repeta într-una: “I love you”,
Iar ea șoptea pierdută: “Ai love... le?”

Istorică

Și Țepeș mai dădea-n boieri,
Când lăcomeau strângând averi.
Oricum, se mai făcea dreptate
(Atunci n-aveau imunitate!)

Nostalgie

În goană prețurile trec
Și doruri grele lasă;
Făcând din înghițitu-n sec
Un “fenomen”... de masă.

Mișcarea de revoluție

Doar într-un singur sens, firesc,
Se-nvârte globul pământesc,
De-aceea, foarte greu, la noi,
Se dă pământul... înapoi.

Pretenții rurale

Deși pornit-au cu avânt,
Văzând că se tot bat ca tâmpii,
Țăranii nu mai vor pământ.
Acuma vor... să-și ieie câmpii.

FLORINA DINESCU

E lucru cert!

Tot străbătând al sorții vad
Și după aspre meditații,
Eu cred în Rai, dar și în iad;
Depinde unde-ți faci relații...

Motiv de mândrie

Demnitatea nu-i o toană,
Ne-ngâmăm precum păunu':
Cum să nu avem coloană?
V-ați uitat pe DN unu'!

„Stan Pățitul”

Când el căzu în zi nefastă
Rupându-și dureros o coastă,
S-a speriat, cum se relevă,
Că Domnu-i face înc-o Evă.

Magna cum laude

Merită din plin onor,
Ba să-nceapă chiar agapa!
A muncit cu-atâta spor
Că i-a prins păianjeni sapa...

Obicei schimbat

Românii veseli nu prea îs,
Dar au uitat de-njurături:
La urnă s-au pornit pe râs
Văzând așa caricaturi!

S.O.S. - confrate muribund!

Se află printre cei marcați
Și e inevitabil doliul...
De vreți degrabă să-l salvați,
Hrăniți-i, oameni buni, orgoliul...

VIOREL MARTIN

Pila

O unealtă dintr-o mie,
O figură anodină;
Pentru unii meserie,
Pentru alții... trambulină!

Sacrificiul unui artist

La o masă, cu amicii
De condei și de penel,
Au sacrificat... un miel.
Arta cere sacrificii!

Din capul locului

Dacă vrei să fii deștept
Și s-o iei pe drumul drept,
Primul pas făcut cu rost,
E... să vezi cât ești de prost!

Dorința candidatului

Avea dorința lui, nocturnă,
Să fie numai el în urnă
Și-a reușit, precum vă spui:
În urnă-i doar... cenușa lui!

La restaurant

Adevăru-n murfatlar,
Are matca lui curată.
Îl putem găsi (mai rar)
Și în... notele de plată!

Dorința unui “protejat”

Mă amenință, în fine,
Că-și ia mâna de pe mine.
Să și-o ia, să scap odată!
(Mi-o ținea... în beregată).

EPIGRAME NEMURITOARE

Aveți grijă!

E scurtă viața, dragii mei,
Și n-o trăiești așa cum vrei
Chiar dacă ții regim, faci sport,
Tot te trezești odată... mort...

Dan CĂPRUCIU

Conducta spartă

Curge de trei ani încoace
Râul din conducta spartă;
Înc-o cerere se face
Pentru-a fi trecut pe hartă.

Francisc GAVRILEȚ

La tribunal

Se plânge dumneaei anume:
- Se-mbată, nu mă scoate-n lume...
El: - Minte! Uneori o scot
Cu țoale, cu copii, cu tot!

Gheorghe CHIRILĂ

Unui pretins fabulist

Că el e fabulist de rasă,
Ce eu vă spun, nu-i lucru nou:
Când intră-n pielea unui bou,
Se simte ca la el acasă.

Gheorghe LUNGOCI

Revers

Deși venea târziu acasă,
Soția nu-i crea probleme;
L-a-ngăduit, mărinimoasă,
Pân-a greșit... venind devreme.

Ilie CIOBESCU

Unui nihilist

În ședințe, cum se cere,
Prea intransigent se vrea:
Chiar când are o părere,
Nu e de acord cu ea!

Teodor MARICARU

Ascensiune

De-l vezi urcând ca meteorul,
Conștiincios vei consemna:
În fața lui e viitorul!
Dar și în spate e ceva...

Cornelius ENESCU

Dispute

Scene ca la șatră
Zilnic se petrec:
Opozanții latră,
Guvernanții trec!

Vasile MATEI

Minijupei

Nu-nalț minijupei odă,
Dar constat azi cu uimire
Că-n materie de modă
Fost-a o descoperire!

Nicolae FULGA

Unei soacre

Și-a înlocuit dantura
(Niște rădăcini colțate)
C-un sistem de roți dințate...
Mamă! Și ce-i merge gura!

D.C. MAZILU

Patiserie

În viața asta insipidă
În care toți ne ducem veacul,
Minciuna e ca o stafidă
Ce parfumează cozonacul.

Nicolae Paul MIHAIL-NICOMAH

Evei

Mult mai târziu mi-a oferit
Un măr - pe post de fruct oprit;
La vârsta mea, tot ce mai pot
E ca din el să fac compot.

Constant PETRESCU

Infidelitate

C-o frumoasă, într-o seară,
L-a surprins nevasta-n gară
Și-a strigat cu toată-gura:
"Asta-ți este... legătura?!"

Ion NEGREANU

La vârsta înțelepciunii

Doamne, cred că-s fericit,
Tare mult m-ai ocrotit!
De-mi dădeai tot ce-am cerut,
Aș fi fost un om pierdut.

Nicolae PETRESCU

Soacra despre ginere

Se crede zmeu, dar n-are bani,
Frumos nu e, mașină n-are
Și-a mai pierdut și patru ani
Cu studii universitare.

Geo OLTEANU

Nunta de aur

Cum am trăit o viață împreună
(A și trecut jumatea unui veac),
Eu îi urez soției noapte bună!
Că de făcut nu pot să i-o mai fac.

Ioan POP

Sexul frumos

Așteaptă an de an cu dor
Bărbatul visurilor lor,
Cu o răbdare infinită...
Și, așteptându-l, se mărită.

Titu OLTEANU

Din lumea animalelor – critică în pustiu

Cu povețe, cu percepțe,
Mai cu mila, mai cu sila,
Mulți au criticat cămila,
Însă n-au putut s-o-ndrepte!

Constantin SACHELARIE

Postumă

Adus în Iad, când fu să moară,
N-a încercat să protesteze;
Căsătorit a cincea oară
Spera să se mai relaxeze.

Vasile PANAITESCU

MASCĂ

În ochii lumii vrând să pară
Că nu-i decât un pierde vară,
Se dovedește, în răstimpuri,
Un pierde patru anotimpuri.

Gheorghe STERIADE

Unei soții

Soția mea, n-am ce să zic,
Nu pot să zic de ea nimic
Și chiar de-aș vrea să zic ceva,
N-am când să zic, că zice ea.

Mircea PAVELESCU

Epitaful mamei

Zace-aici, sub iarba scurtă,
Mama unui bun confrate:
Nouă luni l-a dus în burtă,
Patruzeci de ani... în spate.

Gheorghe SUCIU

Femeia

O iartă Domnul, de greșește,
C-așa dintru-nceput i-e datul:
Femeia, sincer când iubește,
Sfințește până și păcatul!

Vasile TACU

Femeia

E cartea ce ne-am tot dorit-o,
Din vremea când eram băieți;
Din scoarță-n scoarță am citit-o
Și tot suntem analfabeți!

Constantin TONE

Unei cochete

Ce-i sub scutul scurtei rochii?
Aflu, trupul cercetându-l:
Pân' la poale urc cu ochii,
Mai departe merg cu... gândul.

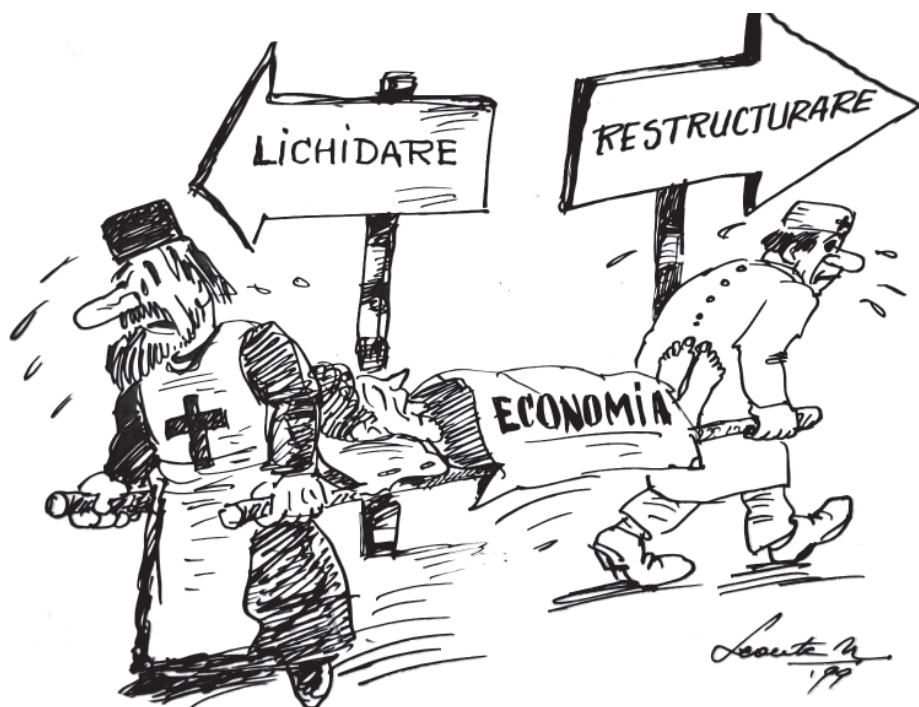
Efim TARLAPAN

Tribunalul

Săli aglomerate
De împricinați,
Unii au dreptate,
Alții... avocați.

Ștefan TROPCEA

Grupaj realizat de
Florin ROTARU

POEZII UMORISTICE

de Viorel Martin

La taraba epigramei

Ia o carte de elită,
Să te bucuri peste ani;
Cartea este gratuită...
Semnătura costă bani!

Cred că este fapta cea mai bună,
Șă-mi adun prietenii-mpreună,
Într-un veac de neguri și noroi...
Că am scris o carte pentru voi!

Cartea mea nu e așa de mare,
Se citește dintr-o răsuflare,
După care, e adevărat,
Se prefăce-n răs... dar și-n oftat!

Cititorule, îți spun:
Cartea mea-i prieten bun!
S-o citești din cand în cand...
Să-ți aducă soare-n gând!

Cititorule, mă ierți,
Dacă nu-ți dau nestemate,
Ci doar zâmbete-adunate...
Rânduie-ntr-o copertă!

Veacul se rostogolește
Și te prinde ca-ntr-un clește;
Epigrama e cea care...
Te mai scapă din strânsoare!

Cercelul (sonet)

Când ți-am văzut cercelul din ureche,
În pata de amurg însângerată,
Mi-am amintit pornirea mea străveche,
Spre nurii tăi îmbietori de fată.

Încercănat de doruri nepereche,
De dragoste robit ca niciodată
Și îndemnat de o dorință veche,
Adulmecam fapta ta curată.

Mă năpădeau trăirile contrarii,
Zvâcniri adânci de sânge-nfierbântat,
Mă cotopeau ispite la fruntarii...

Și-abia într-un târziu am observat,
Doar când mi-am pus mai bine ochelarii,
Că nu ești zâna mea... și ești băiat!

La televizor

Apa-n piuă când se bate,
Toți au gulere curate
Și cravate,
Și cu mâneci apretate,
Au limbaj multicolor,
La televizor.

Și cu decoltee late,
De la burtă pân' la spate,
Sau cu decolteul mic,
De la ceafă la buric.

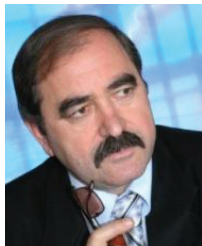
Au cuvinte elevate,
Dinainte învățate,
(Învățate-un an întreg,
Doar că ei nu le-nțeleg)

Un deontolog integru
Ci că albul este negru!
Și tot bate apa-n piuă
Și te șmenuie subtil
Și din noapte face ziuă,
Din portocaliu-vernii!

Și te ia mereu ca țintă
Și încearcă să te mintă...
Și ca hoții din pădure,
Tot încearcă să te fure.

Asta li se-ntâmplă lor
Seara la televizor
Și din noapte până-n ziuă...
Când se bate apa-n piuă!

ION DIVIZA

Un flăcău și-o fată mare...

Piciorul ei l-a scos din minți,
Simțea deja că-i sare frâna,
Dar, amintindu-și de părinți,
El se grăbi să-i ceară mâna...

Unui afemeiat în etate

Din muntele lui Venus, temător
Aluneci cu pricepere la vale;
Au fost pe-aici mai mulți, aduși de-
amor,
Dar tu ești cel dintâi... adus de șale.

Viață sub papuc

Nevasta-n casă e stăpână,
Că nu e dintre cele slabe:
Îmi dă cu teul peste mână,
Când vin acasă-n patru labe.

Soț și soție

S-au cununat cei doi cu voie bună
Ca să formeze-un cuplu fericit
Și-atât de bine-au dus-o împreună
Încât, firește, soțul a murit.

Dezamăgire

În lumea asta falsă, ipocrită,
Cu hoți și impostori, aș releva
Că rar trăiești o clipă fericită
Când mai înșeli și tu pe cineva.

Necaz

Am mers să împrumut de la vecină
Un piculeț de sare pentru cină
Și ghinionul m-a lovit, hain:
Deja-l împrumuta pe alt vecin!

VIORICA GĂINARIU-
TAZLĂU**Perspectivă**

Această mândră văduvioară
Trei soți pierdut-a și-i căsună
Să se mărite-a patra oară
Știind că are mână bună.

Taxa

Plătim, că altfel nu se poate,
O ducem tot mai greu, se știe.
Cum ne-ar salva, acum, de toate
O taxă forte pe... prostie!

Certitudine

Atâta timp cât e femeie,
E verticală-n procedee,
Dar se știa de ea că-n viață,
Orizontal e mai isteată!

Câștig neimpozabil

Prezintă moda și ne-arată
Că-mbracă haină după haină,
Dar după mulți nu-i nicio taină,
Mai mult câștigă dezbrăcată.

Femeia, eterna poveste

Femeia este ca reduta,
Doar cei „viteji” o pot avea,
Când crezi c-ai terminat disputa,
O și ocupă-altcineva.

Ce contează

Chiar de nu e scriitor,
Publică și-așa rezistă,
C-are „spate” și-n umor:
Un director de revistă.

PETRU-IOAN GÂRDA**Unui strecurat**

A fost, la viața lui, primar,
Prefect, o dată și-nc-o dată,
Consilier, parlamentar,
Dar om al muncii niciodată.

Frustrare de navetist

Șofând între oraș și sat,
Prin gropi, din toamnă până-n vară,
La câte pene-am adunat,
De mult puteam zbura... din țară!

Soacra, la prima vizită

Trăsnește, tună, norii gem,
În scurtă vreme plouă grav,
Da-n casă n-am de gând s-o chem,
Să nu se-nvețe cu nărav.

Meserie!

Frizerița, ieri, în zori,
În răstimp de trei minute,
M-a tăiat de patru ori
Și m-a ras de două sute!

Salvamar ad-hoc pentru soacră

Sfidând al mării viu tumult,
Pe frig, pe ploaie, vânt și ceață,
M-am chinuit extrem de mult...
Că tot ieșea la suprafață.

La o întâlnire decenală

Dintre toți colegii adunați,
Singuri unii, alții însoțiți,
Nouăzeci la sută-s însurați,
Restul par destul de fericți!

LIVIU GOGU**Unui... neisprăvit**

Când mori, tot lași un pumn de oase,
Ori într-o urnă, niște scrum;
Mă-ntreb: el însă ce-o să lase,
Căci e... nimic de pe acum?!...

Politicienii la judecata de apoi

Ei vin la Judecata asta mare,
Dar nu spășiți, cum vine-ntreg
poporul,
Ci-având un strașnic plan de apărare:
Întâi vor recuza... Judecătorul.

Filosofică

Vin știri false în rafală,
Să mă sperii n-am motiv;
Doar minciuna e reală,
Adevăru'-i... relativ.

Bune intenții

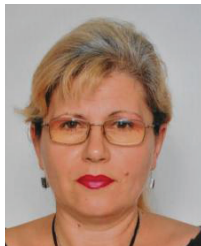
Doar fake news-uri ne servesc,
Zilnic, pe televizoare,
Spre-a ne proteja, firesc,
Fi'ndcă adevărul... doare.

Proverbială

Un fake news înobilează,
Căci minciuna cea mai crasă,
De când lumea se „distrează”,
Stând... cu regele la masă.

O tânără politiciană...

Ea s-a afirmat rapid –
Fetele așa-s, averse!
Ziua-ntreagă-i la partid,
Noaptea... două-trei partide!

MIRELA GRIGORE**Ca la Ulise...**

Plecat la muncă, semn că-i pasă
De ea, dar și de prichindei,
L-a așteptat să vină-acasă,
Mai mult de-un sfert din viața ei.

Așa-zisa divă

Frumoasă-i foc și pun prinsoare,
Nu are multe calități,
Dar neuronul ce-l mai are
A-ngenuncheat... doar somități.

Soluție

Femeia mică își dorește
Pantofi cu tocurile cui,
Fiindcă că soțu-o dojenește
Că nu-i la înălțimea lui!

Guvernanții în lupta cu statul paralel

La Guvern trecu taifunul,
Da-i păcat de Dumnezeu;
Premier avem doar unul,
Premieră... mai mereu.

Izolați la domiciliu

Tragedia este certă
Și-o să vă explic de ce:
Ea e-n stare de alertă,
El e-n stare de orice.

„Mocănița” monument istoric

În țară totul ține de retoric,
Vedem concret și vreau ca să se știe,
Doar mocănița-i monument istoric,
Iar capii... monumente de prostie.

LIVIU KAITER**Unei soliste de operă**

Mereu și-a respectat blazonul,
Cel de soprană consacrată;
În arii, când ridică tonul,
Vei recunoaște o... sonată!

Femei de succes

Sunt demne de succese noi,
Privesc `nainte, promovează
Și nu se uită înapoi
Nici chiar atuncea când parchează!

Indignare

Multă lume-i revoltată
Pe guvern, ce pot să zic...
E degeaba supărată,
Că doar n-a făcut nimic!

După sesiunea de examene la academia navală

Studentele-n academie
Doresc mereu să demonstreze,
C-au învățat marinărie...
Și-acuma știu să... acosteze!

Legea gravitației

Sunt demnitari ce eludează
Dictonul “Legea-i mai presus...”,
Chiar gravitația sfidează
Și totdeauna cad... în sus!

Purtați masca

Pe stradă îl observ mereu,
Cum masca-și poartă cu strictețe
Și i-o ofer pe-a doua eu,
Știindu-l om cu două fețe!

VASILE LARCO

Amintiri după idile

Ieri tineri când eram și ne-ntâlneam
De-amor, de filme și de flori vorbeam,
Acum te-ntreb când ne vedem pe-alei:
Mătușă, ce medicamente iei?

Desfrunzire, pe litoral

Frunza, după cum se știe,
Pentru Eva-i lenjerie,
La nudiști, bătu-m-ar Sfântul,
Toată ziua suflă vântul!

Starea umorului românesc

Românului să râdă-i place,
Dar de-o schimbare este cazul,
Căci mult haz de necaz el face,
În loc să-nlătore necazul!

Sfat bahic

Vorba e de anvergură:
Să bem vinul cu măsură,
Cum bea un amic, Dumitru...
Cu măsura de un litru!

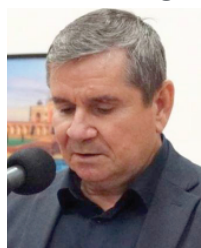
Cine râde la urmă?

Răspunsul nu-i defel banal,
Luând în calcul și umorul,
Acel ce râde la final
Desigur e câștigătorul.

Dar și perspectivă

Pe-al României mândru plai,
Ca peste tot oriunde-n lume,
Prenumele de mic îl ai,
Dar cât de greu îți faci un nume!

DORU-MIHAI LUNGESCU

Realitate

Femeia-i turnul din povești,
Pe care lupți să-l cucerești
Și afli când ajungi adult...
Că alții-l vizitau demult!

Priză la alegători

Pe candidații cu virtute
Aflați în liste la olteni,
O să-i voteze patru sute...
Din două sute de săteni!

Olteanul în lume

Olteanul stabilit în lume,
Întotdeauna, la un chef,
E plin de viață și de glume;
Aici, că... la serviciu-i șef!

Părerea unui băutor, pe caniculă

E uscat pământul, crapă
Spre adânc, dar ca părere,
Mai avem destulă apă...
Toată-n bere!

Căldură peste căldură

M-am ferit de vreme arzătoare,
Cu vecina-n șură, pe cojoc,
Dar a fost căldură și mai mare...
Când ne-a pus bărbatul dânzei, foc!

Amor pe caniculă

Abordând-o în parcare,
Cu o mină abătută
Mi-a șoptit: „Căldură mare,
Zău, mon cher, ... mai pune-o sută!”

ION MICUȚ

Prime pentru cei care au cinci decenii de căsătorie
 Serbează soții cu candoare
 Juma' de veac de căsnicie,
 Dar bucuria cea mai mare
 Sunt banii de la primărie.

Tăvălugul bunăstării
 Tot ce-au promis parlamentarii:
 Triplări de pensii și salarii -
 E un pericol, c-ai să vezi
 Românii deveniți obezi.

Pasiune literară
 Cum zilnic sunt lansări de carte,
 La toate dumnealui ia parte,
 Că doar urmează după ele
 Fursecuri, băuturi, cafele.

Vindecătoarea
 Când Adevărul crud ne doare,
 Tot mai există o salvare:
 Femeile ce fac minuni,
 Punând perfuzii cu minciuni!

Elevi mai mici, elevi mai mari
 Începe noul an școlar,
 Fiind prezent și domn' primar,
 Iar pentru el începe greul,
 Că vrea să-și termine liceul.

Asta e!
 Nu e o constatare nouă,
 Românii se împart în două:
 O parte ce primește mită
 Și alta care o achită.

CONSTANTIN MOLDOVAN

Soț vs soție
 O fi ea șefa, dar i-am zis în față
 Că n-am cu cine - recunosc deschis -
 Și-am hotărât s-o las cu ochii-n ceață...
 Noroc că m-am trezit, la timp, din vis!

Dorință
 Când văd câte-o profesoară
 Unduind, cu pasul rar,
 Mă rog, Doamne, fă-mă iară,
 Pentr-o zi măcar, școlar!

Prevenție
 Voi face găuri cu andreaua
 Și-o să mai strâng un pic cureaua,
 Căci și prea multă abundență
 Creează, naibii, dependență!

Idilă
 Erau ei doi - și-o iarnă de poveste,
 Ea fată mare, el cerând dovada,
 Iar când au început să facă teste
 Chiar se-auzea cum scârțâia...
 zăpada!

Oportunism
 Îl cheamă cei de la putere,
 Iar el, cu multă-ambibiție,
 Nu vrea găleți, nici mici, nici bere:
 Dorește o... poziție!

Prima zi de școală în pandemie
 Marcat de vești nefaste despre boală,
 Visând la revedere toată noaptea,
 Am înțeles că nu mi-e dor de școală
 Căci sunt, de patru ani, în clasa șaptea!

ION MORARU

Surpriză

Îți mai aduci aminte, Doamnă?
Eram bolnav, la pat, în toamnă,
Când, brusc, m-a apucat angoasa
Văzându-te întrând...cu coasa!

Biblică

Sta Adam în Rai și se gândea,
Aruncând privirea prin livadă:
„A căzut o *frunză*-n fața mea
Și, de-acuma, câte-or să mai cadă”!

Bahică

Spune un proverb latin
„Adevărul e în vin”...
Unii cată, la băut,
Adevărul... absolut!

Cine râde la urmă?

Când traiul său pe-acest pământ se
curmă
Și locui-va veșnic, pe o stea,
Românul râde bucuros, „la urmă”,
Că a scăpat de viața asta grea!

Guvernului

Ai propus, spre majorare,
Ajutor de-nmormântare,
Însă n-ai putea să dai
Și un ajutor de... trai?

Constatare

Azi, în patria română,
„Hai să dăm mână cu mână”
Nu mai e așa cum știi,
E-un îndemn la... „mânării”!

JANET NICĂ

La aniversare

La nunta lui, a domnului primar,
Noi i-am urat ani mulți, cu bucurie,
Cam câte gropi se află pe trotuar,
Și-i bucuros, căci știe el ce știe!

10 prezențiabili

Cu cei înscriși, eu nu mă-ncaier,
Deși sunt unii cu tupeu,
Dar, de mai trebuie un fraier,
Să știți că mă înscriu și eu!

Guvern fudul

Mereu cu gândul la popor,
Acest guvern, venit s-ajute,
De cade, va cădea ușor,
Căci are numai parașute.

Credulitate fără frontiere

În țara noastră este pace
Și Președintele e sfânt:
E-adevărat că veșnic tace,
Dar noi îl credem pe cuvânt!

Dorința minerului

Pe aleși, cu conturi pline,
Dar, ca oameni, vechi rebuturi,
I-aș lua aici, la MINE,
Și i-aș ține numa-n ...ȘUTURI!

Vremuri de uneltiri

În vremea comunistă, jur că
Era unealtă chiar sloganul;
Cu ”Secera și cu ciocanul”
Poporu-ntreg avu... de furcă!

GEORGE EFTIMIE**Constatare**

Absurdul vieții e “de jure”
Cu conotații fel de fel:
Alegem înși ce știu să fure
Și plângem după portofel.

Taxare

Când îl prinse la nevastă
Gol ca la anatomie,
Cică i-ar fi rupt o coastă...
Taxă pentru lăcomie!

Piesă de muzeu

Un portofel aveam cum rar
Mai vezi la altu-n buzunar,
Azi e-o prezență vinovată
În vreo colecție privată!

Rectificare

Pe șeful său - un bețivan –
În spate-l face bolovan,
Da-n față astăzi, la partid,
I-a spus că e... asteroid.

Nunta de aur

La vârsta asta cu tot dragul
N-a mai putut s-o treacă pragul,
Nu văd regrete-n ochii ei
C-o mai trecuseră... vreo trei!

Dare de mână

Nu s-a plâns, că mai purtase
Ochi umflați o săptămână,
Că doar de-aia îl luase,
Pentru darea lui... de mână!

VASILE VAJOGA**Recunoaștere europeană**

Așa ne-a fost sortit de la natură,
Ca-n ochii Europei, de ani buni,
Să fim vestiți prin oameni de cultură;
(În speță, la cultura de căpșuni!)

Avertizare de la OMS vizavi de COVID

Mass media propagă-n jur
Să fim cu vigilența trează,
Că vine-un virus mult mai dur,
La care încă se lucrează!

Guvernul și pensionarii

Guvernul spune, cum i-i felul,
Că ne va ridica nivelul,
Dar eu nu cred deloc ce zice,
Că, mie, ce să-mi mai ridice?!

Realitate sătească

La țară sărăcia e cumplită,
Și bieții oameni își trăiesc amarul;
Pământu-i sterp, iar capete de vită,
Au doar consilierii și primarul.

Toamna

E timpul când îmbracă țara
Culori ce-au fascinat poezii
Și când se umple iar cămara
Cu... mucegai pe toți pereții.

Remediu

Chiar dacă n-a-nghițit pastile,
Scăpă de-o boală mai tenace,
Că, dacă are omul zile,
Nici zece doctori n-au ce-i face!

Înțepături de condei

Definiție:

După sens și parametri,
Epigrama e un meci
Cu un unsprezece metri
În minutul 90!

Nelu QUINTUS

În onorata citadelă
Venii cu gândul să șarjez,
Nu m-am gândit la clientelă,
Dar, de-i nevoie, și tratez!
Nicolae GHÎȚESCU

E un meci fenomenal
C-un penalti în final,
Dar pe care, plin de groază,
Nelu Quinus îl ratează! -

Valerian LICĂ

*Medicului veterinar Paul
Dumitrescu*
Din ceruri Domnul să mă bată
C-am încercat, dar în zadar,
Să pot pricepe cum arată
O muză de veterinar.

Dan CĂPRUCIU

.....
Confratelui Stelian Ionescu
Rog muza sa-ți aducă-n dar
Un nou transport masiv de har;
Om altruist, nu-mi vine greu
Să ți-l ofer și pe al meu.

Sorin BEIU

Când ambientat de liră,
Jovial, stârnesc umorul,
Muza care mă inspiră
Este... interlocutorul!

Paul DUMITRESCU

Îmi pari un altruist, ce-i drept,
Dar unul tare înțelept:
Cedezi, c-așa-i gospodărește,
Ce nu știi cum se folosește.

Stelian IONESCU

.....
*Prietenului și colegului Mircea
Ionescu-Quintus*
Domnule coleg, carența,
Singura ce ți-o relev,
E că Quintus din alt ev
Nu-ți transmise chintesența!

George CORBU

*Medicului veterinar Nicolae
Ghițescu, la Clubul epigramiștilor*
Pe medic nu-l aduse harul
În hâtra noastră citadelă,
Ci s-a simțit veterinarul
C-aici e rost de clientelă.

Alexandru CLENCIU

Tata nu-mi transmise harul
Și – întunecat ca orbii –
Zi de zi îmi duc amarul
Că mă croncănesc toți corbii.

Mircea IONESCU-QUINTUS

*Epigramistului Nichi Ursei, care
mi-a propus un duel epigramatic:*
Să ne luptăm atunci, de vrei,
Deși te dai drept paraleu...
Mă tem, stimabile Ursei,
Că o să joci cum îți cânt eu!

Ion BAHU

*Alexandru Clenciu,
lui Nicole Ghițescu:*
Lasă focului, bădie,
Mutra asta pesimistă;
Nu ai, doctore, chelie,
Ai un păr... ce nu există!

Alexandru CLENCIU

Stimate domn, eu îți doresc
Să ai succesul ce-l descrii...
Dar nici măcar nu mă clintesc
De ai să cânți așa cum scrii!

Nichi URSEI

Mă uluiești, într-adevăr
Cu bogăția ta de păr
Și nu pot faptul să-mi explic:
Cum crește părul pe nimic?!

Nicolae GHIȚESCU

.....
Epigramistului Vasile Langa:
Se crede totul sau nimic,
Dar, judecându-l după poantă,
Mă simt tentat, ca bun amic,
Să merg pe-a doua variantă.

Petru CHIRA

.....
Epigramistului Mircea Trifu:
Născut în Iași, precum ne zici,
Cultivi umoru-n alte zone;
Mai bine rămâneai aici...
Dar ce s-ar fi făcut Petrone?

Constantin IURAȘCU

Mă-mpungi cu multă competență,
Dar eu de răs nu vreau s-ajung,
Că sunt prudent și, din prudență,
Mă cam feresc de cei ce-mpung!

Vasile LANGA

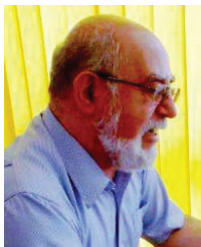
Răspunsul meu ți-l dau spontan:
Petrone, fire vitejească,
De mă știa contemporan
Nici nu-ndrăznea să se mai nască!

Mircea TRIFU

.....
**Grupaj realizat de
Florin ROTARU**

DAN NOREA

Verticalitate

Nu m-a învins nicio rafală,
Nici șefi incompetenți – o droaie –
Așa cum azi mă încovoiaie
O spondilită cervicală.

Vot pentru un candidat

O să te votez chiar mâine
Pentr-un post de prezident,
Nu cred c-o să dai vreo pâine,
Dar la circ ești excelent!

Sfatul unui filozof

Când de internet, alene,
Vrei să te ascunzi puțin,
Fă și tu ca Diogene
Însă... cu butoiul plin!

Probleme emoționale

La tratament sunt programat
Cu-o psihologă de belea
Și, dacă-s foarte deprimat,
Ajungem doi pe canapea.

Monitorizare din spațiu

Însărcinați să ne supravegheze,
Își spun extratereștrii, cu teme:
-Să îi lăsăm să mai evolueze
Și se omoară singuri, între ei.

Teoria unificată a evoluției

Făcut-a El pe-Adam doar din pământ,
Da-I spune, diabolic, Aghiuță:
-Adam nu are-n el nimica sfânt,
Mai bine facem omul din maimuță!

RADU PĂCURAR

Bucovina de dincolo...

Dulce grai din Bucovina,
Sunete idilice...
Ce frumoasă e latina
Scrișă cu chirilice!

Conjugală

Azi e mare sărbătoare,
C-am pornit a vieții horă,
C-o mireasă ca o floare...
Carnivoră!

Coautorii

Ambii spun că sunt „tăticul”,
Îndemnați de-un simț patern:
Tatăl natural și-amicul
Colaborator extern.

Interesul politic

A-nvățat alesul
Cum să-și poarte fesul
Și apoi alesele
Să își poarte fesele!

Moștenire

Un părinte, tot ce are
Lasă fiului cu fală...
Astfel eu am cea mai mare
Tensiune-arterială!

Conjugală

De-o vreme-am obosit un pic
Și-i dau femeii pace,
Stau calm și nu o contrazic...
Ea singură-o va face!

FLORIN ROTARU**Incertitudine**

Copiii ăștia-mi dau idei,
Arată - zici că nu-s ai mei;
O fi ereditar, mai știi?
Nici tata n-a avut copii!

Îndoieli

A-ntârziat nevasta mea
La o vecină, la cafea;
Aș vrea s-o cred, dar mi-e cam greu,
Că la vecina am fost eu!

Maniere

Îl vezi pe "Ics", parlamentar,
Cum stă cu mâna-n buzunar
Și n-ar fi asta cel mai rău,
Dar buzunarul e al tău!

Eficiență medicală

Exagerase cu mâncatul
Și-a mers să-și curețe ficatul
La medici, în sistem privat...
În două luni l-au curățat!

Rotația cadrelor în partid

Să-l pedepsească au decis
C-un post de secretar de stat;
De nu citeam c-a fost demis,
Puteam să jur c-a promovat!

Mică publicitate

Croit din bune aluaturi,
Ca filantrop desăvârșit,
Cedez un sac întreg de sfaturi
Pe care nu le-am folosit.

IONUȚ-DANIEL ȚUCĂ**Arivistul zilelor noastre**

Cu învârteli întreaga-i viață
S-a ocupat și-acum, deodată,
Ar da chiar cărțile pe față,
Dar n-are una-n vila toată.

Om cu scaun la cap

Decis să ieși din toate bine
Și prin meandre să răzbești,
Discernământu'-l porți cu tine,
Dar nu te-nduri să-l folosești.

Țăranul român

Urmându-și crez și simțământ,
Țăranul nostru și-a dorit
Constant o palmă de pământ...
Și ce de palme a primit!

Bullying în școală

„Copiii toți mă umilesc,
Îndur sfidare și ocară,
Iar să mă plâng eu nu-ndrăznesc...”
Semnează: X, o profesoară.

Fitness alături de gimnaste

Cu și fără aparat,
Exerciții de rutină,
Foarte greu de suportat
De umila mea retină...

Sfaturi pentru fecior

Să nu te porți precum satrapul,
Evită, musai, omul rău
Și să alegi mereu cu capul,
Dar, fiule, cu capul tău!

CONSTANTIN TUDORACHE

Vară fierbinte

Îți spun, așa discret, mon cher,
Că pe această vreme sumbră,
Când arde soarele pe cer,
Eu stau la propria mea umbră.

„Unitate”

Obsedați de fast și glorii,
De la mic și pân' la mare,
Și-au dat mâna impostorii
Să mă-ngroape în uitare.

La unele lansări de carte

La lansări, mai delicate,
Dup-un șpriț și un pișcot,
Multe cărți sunt aruncate
Cu autograf cu tot.

Premieri și strategii

O spune premierul desemnat,
Spre toți miniștii săi, la instalare:
-Să mai lăsăm resurse de furat,
Că, poate, revenim la guvernare!

Post electorală – 2024

De-ar fi avut program electoral
Și-un lider respectabil, cunoscut,
Azi nu pornea Partidul Liberal
În căutarea votului pierdut.

Axiomă

Un mare om politic, bunăoară,
A spus-o, categoric și tranșant:
E foarte greu de guvernat o țară,
Când ai întreg poporul opozant!

IOAN MAMAISCHE

Garanție în amor

Întrucât e rău de plată,
Nu l-a vrut nici de amant
Și i-a spus ca, altă dată,
Să-și aducă... un girant!

Păsuire

În chirie... am o fată,
Ce n-a achitat de-o lună,
Dar, deși e rea de plată,
O mai țin... că-i tare bună!

Doleanță

Cum toate-n țară s-au schimbat,
Nu poate nimeni să conteste,
Eu mai aștept, cât sunt bărbat,
Programul „Rabla”... la neveste!

Perspectivă la români

La ce costuri vor avea
Și la cât sunt de voinici,
Pe la iarnă, s-ar putea,
Să se mute... la bunic!

Obiectiv la început de an

Mi-am propus să scap de vicii,
De alcool și de țigară,
Iar acum fac sacrificii,
Cred că... pentru-a sută oară.

Unui iubitor... al tradițiilor

Și anul ăsta, la Crăciun,
De-atâta spirit ingerat,
A devenit așa de bun...
Că doar la UPU-a fost salvat.

~~~~ PRIETENII MEI, EPIGRAMIȘTII - EVOCARE ~~~~

STELIAN FILIP

(18.09.1924 – 02.01.2010)

Născut la Moldoveni, Izlaz, Romanai / Teleorman și-a urmat familia la Tuzla, Constanța, unde ulterior s-a retras la pensie și este înmormântat.

Profesor la Tuzla, apoi redactor, iar din 1968 șeful secției „Unda veselă” la Radio România București.

A scris peste 20 de cărți, între care: „Un buchet de epigrame” (1975), „Catrene... mușatesciene” (2007), „Epigrame muc și sfârc” (2009).

A mai semnat **Tell Bălaci**, **S.Dobrogeanu**, **S.Tuzleanu**.

Membru al Uniunii Scriitorilor din România (1970), „Cetățean de Onoare” al comunei Tuzla (2009), iar școala din localitate îi poartă numele.

Dilemă

În “eterna” Românie,
Stă guvernul la răscruce,
Dar în nici un fel nu știe
Ce direcție s-apuce!

Tinerilor de azi

Nu renunțați la Universitate!
Puneți-vă pe studii serioase,
Că una e șomer cu patru clase
Și alta e șomer... cu facultate!

Scutire de salut

În două cazuri după mine
Poți fi scutit să zici „Salut”:
Când insul ți-e necunoscut
Sau dacă îl cunoști prea bine.

Zâmbetul Giocondei

Da Vinci, cu ilustrul lui penel,
I-a dat Giocondei zâmbet încifrat,
Gândindu-se să aibă după el
Și criticii o pâine de mâncat!

Autoironie

Mic, colțos, talent trei grame,
Ce mi-am zis de mai mulți ani?
„Hai să fac și epigrame,
Că tot n-am destui dușmani!”

Autoportret

În viața mea de om bățos,
Eu prin atât m-am afirmat:
Pe nimeni n-am pupat în dos...
Și nici nu m-am lăsat pupat!

Definiția epigramei

Epigrama (cea cu har)
E o spadă de hârtie,
Care-ți face rană doar
Când se-nfige în prostie.

Celui care mă citește

Ți-o spun (și nu cu titlu de reproș)
Privind aceste versuri (mai ales):
De câte ori mi le arunci la coș
Îmi faci dovada că le-ai înțeles.

Celui care mă laudă

O faci cu planuri bine calculate,
Cu mine însă ai greșit puțin:
Plătesc înjurăturile pe toate,
Dar laudele nu. Mi se cuvin!

Într-o căsnicie

Li se desfășoară viața
În deplină armonie,
Cât îi e de „scumpă” soața
Numai punga lui o știe.

Echitate

Fondul literar, bun for,
A decis de la-nceputuri:
Unii, drepturi de-autor,
Alții, dreptul la-mprumuturi.

Unui scriitor băgăreț

E un semidocht, în sine,
Dar a speriat prezentul
Căci mimează foarte bine
Și cultura... și talentul.

Unor paraziți

Din indiciu în indiciu
Azi pot lesne să conchid:
Pentru dâșii un serviciu
E ca un... insecticid!

Explicație bahică

Zice el: „Vă spun pe șleau
De ce fac mereu prăpăd:
Unde dau de vin, îl beau
Pentru că... nu pot să-l văd.”

**Unora care mă întrebă
de ce nu duelez în epigramă**

Dragi confrăți și dragi amici,
Îmi plac luptele-ntre doi,
Dar, scuzați, sunteți prea mici
Ca să duelez cu voi!

Material de Nelu VASILE-NEVA

STELIAN FILIP
EPIGRAMA – Muc și sfârce

Confrateli! Într-ale
umorului, Nelu Vasile,
un om cu prea multă
cultură literară
pentru un inginer!

Stelian Filip
August, 2009

SCULPTORII NOȘTRI

(fantezie)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

ORIZONTAL: 1) ... 2) ... 3) "Isis Apophis Osiris" (abr.) – Apa din sânge – Îți aparțin ție. 4) A schimba atmosfera – Tumoare pe piele – Pierdută de tata! 5) Apăsată pentru deschiderea ușii – Te are în vedere. 6) Rămâne pe mal după retragerea apei – Strămoș al germanilor invocat de rasiști. 7) Margini de abataj! – Cele ce adună voturile. 8) Reper pentru longitudine – Bice pentru rebușiți! 9) E timpul horei! – Prinse în pariu! – Zăpada poeziilor. 10) Spectacol solemn – Sală golită! 11) ... 12) ...

VERTICAL: 1) ... 2) ... 3) Expunere de ecosistem în muzeu (var.) – Cursă pentru șoferi. 4) Rom sec! – Elemente pozitive – "Amida acidului acetic" (abr.med.). 5) "European Astronomical Society" (siglă) – Țel pentru orice atlet! – Aprobare pentru căsătorie – Meci fără persoane prezente! 6) Spusă la stadion – Terenuri goale în oraș. 7) A solicita – Intrate în baie! – Trecut prin apă. 8) Stau în radă! – Specie de stejar – Revărsate la potop. 9) Deslușit – Fiertură... din mocirlă! – Șir întrerupt! 10) ... 11) ...

Notă: Pornind din stânga sus în sensul acelor de ceasornic și urmând în spirală traseul rasterat, veți citi epigrama cu titlul de mai sus, a lui Păstorel.

Nelu VASILE – Turburea, Gorj

DEFINIȚIA EPIGRAMEI

Selecție de Viorel Martin

*Le amintesc un mic refren
De care-i rog să țină seamă:
De-i epigrama un catren,
Nu tot catrenu-i epigramă!*

„Al. O. Teodoreanu (Păstorel)

*Cică epigrama bună
E ca ploaia cu furtună:
Câmpul râde, holda crește,
Dar... pe cineva trăsnește!*

Emil Ianuș

*Epigrama-i muza calmă
Care-atunci când se ivește
Te alintă-ncet cu-o palmă
Și cu alta te cârpește.*

Dimitrie Jega

*E o cobră care mușcă,
Dar și arma ce rănește,
În trei versuri te ochește
Și-n al patrulea te-mpușcă.*

Ion Bratu

Dezlegarea careului rebus

mare... (alea). / Crede, ca un Gogoman, / Că-i mai mare decât Han... / Ce să spun? Mai
- SL - OMIA MNUPSAE - GNUACE DERCA (Medrea, când ții ține calea,
- Z - V - URNE - MERIDIAN - CC - ORA - ARI - NEA - GALA - A - A
TAI - AERA - NEG - TT - CLANTA - OCHI - NAMOL - ARIAN - AJ
- SER - - IAO - MAMAREDECM - MEDREACANDI - SCULPTORI noștri:

Colegiul de redacție:

Corneliu Berbente, Iulian Bostan, Grigore Chitul, Gh. Constantinescu,
Nicușor Constantinescu, Grigore Cotul, Ioan Ganea-Christu, Petru Ioan
Gârda, Nicolae Ioniță, Vasile Larco, Leonte Năstase, Dan Viorel Norea,
Florin Rotaru, Maria Sturdza-Clopotaru, Constantin Tudorache, Doina
Bârcă, Dorel Vidrașcu, Petrache Zaharia, Liviu Zanfirescu

Colaborator permanent: Nelu Vasile

Răspunderea pentru materialele publicate revine exclusiv autorilor.

Tipografia CROS MEDIA SOLUTIONS

www.crosmedia.ro | e-mail: office@crosmedia.ro

Editura David Art

www.edituradavidart.ro

Telefon 0722 626 515

